

(ख) उपदफा (३) मा रहेका “छनौट गर्ने” भन्ने शब्दहरू पछि “अन्य” भन्ने शब्द थपिएको छ ।

(२) दफा २५ को उपदफा (१) मा रहेका “प्रस्थान गर्नु अधि” भन्ने शब्दहरू पछि “सम्बन्धित मुलुकमा कामदारको सुरक्षाको स्थिति,” भन्ने शब्दहरू थपिएका छन् ।

(३) दफा २८ को उपदफा (६) मा रहेका “नवीकरण र नवीकरण दस्तुर” भन्ने शब्दहरूको सट्टा “नवीकरण, नवीकरण दस्तुर र अनुमतिपत्र रद्द” भन्ने शब्दहरू राखिएका छन् ।

(४) दफा २९ को सट्टा देहायको दफा २९ राखिएको छ :-
“२९. अभिमुखिकरण तालीमको पाठ्यक्रम तथा स्तर निर्धारण : (१) दफा २८ बमोजिम अनुमतिपत्र प्राप्त अभिमुखिकरण तालीम सञ्चालन गर्ने संस्थाबाट दिइने अभिमुखिकरण तालीमको पाठ्यक्रम तथा स्तर निर्धारण बोर्डले गर्नेछ ।

(२) उपदफा (१) बमोजिम निर्धारण गरिएको पाठ्यक्रममा अन्य कुराका अतिरिक्त लैङ्गिक हिंसा हुने अवस्था र त्यसको समाधानका उपाय सम्बन्धी विषयहरू समेत समावेश गर्नु पर्नेछ । ”

(५) दफा ३३ को,-

(क) खण्ड (ख) मा रहेका “उपदफा (१) को” भन्ने शब्दहरू भिकिएका छन् ।

(ख) खण्ड (ख) पछि देहायका खण्ड (ख१) र (ख२) थपिएका छन् :-

“(ख१) वैदेशिक रोजगारको लागि विदेश गएको अवस्थामा गम्भीर प्रकृतिको फौजदारी कसूरको अभियोग लागेका कसूरदारको प्रतिरक्षा तथा बहस पैरवी गर्न,

(ख२) वैदेशिक रोजगारमा जाने कामदारको अधिकार र सम्भावित जोखिमका बारेमा प्रचार प्रसार गर्न, ”

(६) दफा ६८ को उपदफा (२) को खण्ड (ग) पछि देहायको खण्ड (ग१) थपिएको छ :-

“(ग१) वैदेशिक रोजगारको क्रममा लैङ्गिक हिंसाबाट पीडित कामदारलाई तत्काल उद्धार गरी

आवश्यकतानुसार सम्बन्धित मुलुकको कानून बमोजिम कानूनी उपचार प्राप्त गर्न कारबाही चलाउने र अवस्था अनुसार पीडितलाई सम्बन्धित वैदेशिक रोजगार व्यवसायी मार्फत नेपाल फर्काउने व्यवस्था गर्ने” ■

दफा १५ सरकारी मुद्दा सम्बन्धी ऐन, २०४८ मा संशोधन : सरकारी मुद्दा सम्बन्धी ऐन, २०४८ -

(१) दफा ३० पछि देहायको दफा ३०क. थपिएको छ :-

“३०क. व्यक्तिगत परिचयात्मक विवरण गोप्य राख्नु पर्ने :
(१) नेपाल सरकारवादी हुने तोकिए बमोजिमका मुद्दामा अपराधको सूचना दर्ता भएदेखि मुद्दाको अन्तिम किनारा भई फैसला कार्यान्वयन नभएसम्म सम्बन्धित अनुसन्धान तथा अभियोजन गर्ने अधिकारी र अदालतले मुद्दाका पक्ष, पीडित वा निजको बाबु आमाको वास्तविक नाम, थर र वतनको छुट्टाछुट्टै संकेत नाम दिई व्यक्तिगत परिचयात्मक विवरण गोप्य राख्नु पर्नेछ ।

(२) उपदफा (१) बमोजिम व्यक्तिगत परिचयात्मक विवरण गोप्य राख्ने प्रयोजनको लागि अदालतको हकमा सर्वोच्च अदालतले र अनुसन्धान तथा अभियोजन गर्ने अधिकारीको हकमा प्रहरी प्रधान कार्यालयसँग परामर्श गरी महान्यायाधिवक्ताको कार्यालयले छुट्टै कार्यविधि बनाई लागू गर्न सक्नेछ ।”

(२) दफा ३६ पछि देहायको दफा ३६क. थपिएको छ :-

“३६क. निर्देशिका बनाइ लागू गर्न सक्ने : अनुसूची-१ बमोजिमका नेपाल सरकारवादी हुने सम्पूर्ण वा कुनै खास प्रकृतिका मुद्दाको अनुसन्धान तथा अभियोजन सम्बन्धी कार्यलाई प्रभावकारी बनाउन प्रहरी प्रधान कार्यालयसँग परामर्श गरी महान्यायाधिवक्ताको कार्यालयले आवश्यक निर्देशिका बनाइ लागू गर्न सक्नेछ ।” ■

नेपाल सरकार
महिला, बालबालिका तथा
समाज कल्याण मन्त्रालय

**लैङ्गिक समानता कायम गर्न
तथा लैङ्गिक हिंसा अन्त्य
गर्न केही नेपाल ऐनलाई
संशोधन गर्ने ऐन २०७२ ले
ल्याएका व्यवस्थाहरू**

प्रमाणीकरण मिति: असोज १०, २०७२

- > मानव बेचबिसन तथा ओसार पसार (नियन्त्रण) ऐन
- > वैदेशिक रोजगार ऐन
- > सरकारी मुद्दा सम्बन्धी ऐन

दफा ३१ मानव बेचबिखन तथा ओसार पसार (नियन्त्रण) ऐन, २०६८ मा संशोधन: मानव बेचबिखन तथा ओसार पसार (नियन्त्रण) ऐन, २०६८ को-

(१) दफा ८ को सट्टा देहायको दफा ८ राखिएको छ :-

“८. अभियुक्तलाई थुनामा राखी कारवाही गर्नु पर्ने : प्रचलित कानूनमा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि दफा ४ को उपदफा (१) को खण्ड (घ) को कसूरमा बाहेक यस ऐन अन्तर्गतको अन्य कसूर सम्बन्धी मुद्दामा कारवाही गर्दा तत्काल प्राप्त प्रमाणबाट अभियुक्तले कसूर गरेको हो भन्ने विश्वास गर्ने मनासिव आधार भएमा अदालतले त्यस्तो अभियुक्तलाई थुनामा राखी कारवाही गर्नु पर्नेछ।”

(२) दफा १० को सट्टा देहायको दफा १० राखिएको छ :-

“१०. कानून व्यवसायी राख्न सक्ने : यस ऐन अन्तर्गतको कसूर सम्बन्धी मुद्दाको कारवाहीको सिलसिलामा पीडितले चाहेमा अन्य कानून व्यवसायी राख्न सक्नेछ।”

(३) दफा ११ को सट्टा देहायको दफा ११ राखिएको छ :-

“११. दोभाषे, सांकेतिक भाषा विज्ञ वा अनुवादक राख्न सक्ने : यस ऐन अन्तर्गतको कसूर सम्बन्धी मुद्दाको काम कारवाहीमा प्रयोग हुने भाषा पीडितले नबुझे भएमा सम्बन्धित अड्डा अदालतको अनुमति लिई निजले दोभाषे, सांकेतिक भाषा विज्ञ वा अनुवादक राख्न सक्नेछ।

त्यसरी दोभाषे, सांकेतिक भाषा विज्ञ वा अनुवादक राखा लागेको रकम मध्ये तोकिए बमोजिमको रकम सम्बन्धित व्यक्तिको अनुरोधमा नेपाल सरकारले व्यहोर्नेछ।”

(४) दफा १२ पछि देहायको दफा १२क थपिएको छ :-

“१२क. पारस्परिक कानूनी सहायता आदान प्रदान गर्न आवश्यक व्यवस्था गर्न सक्ने : दफा १२ बमोजिम उद्धार गर्दा वा विदेशी मुलुकमा रहेको यस ऐन अन्तर्गत सजाय हुने कसूर सम्बन्धी मुद्दाको न्यायिक कारवाहीमा नेपाल सरकारले प्रचलित कानून बमोजिम पारस्परिक कानूनी सहायता प्राप्त गर्नको लागि आवश्यक व्यवस्था गर्न सक्नेछ।”

(५) दफा १४ को उपदफा (१) को सट्टा देहायको उपदफा (१) राखिएको छ :-

“(१) दफा १३ को उपदफा (१) बमोजिम स्थापना भएका पुनर्स्थापना केन्द्र सञ्चालन गर्न तथा पीडितलाई कसूरदारबाट ऐनको दफा १७ को उपदफा (१क) बमोजिम पीडितलाई क्षतिपूर्ति उपलब्ध गराउनको लागि नेपाल सरकारले एक पुनर्स्थापन कोष स्थापना गर्नेछ।”

(६) दफा १५ को उपदफा (६) को सट्टा देहायको उपदफा (६) राखिएको छ :-

“(६) दफा ५ बमोजिम उजूर गर्ने व्यक्तिले आफूले एकपटक दिएको बयान विपरीत हुने गरी मुद्दाको पुर्पक्षको सिलसिलामा कुनै बयान दिएमा, पहिले आफूले दिएको बयान वा सूचनाका आधारमा कसैका विरुद्ध कारवाही चलि सकेपछि, सो सम्बन्धी सत्य तथ्य ढाँटेमा, नियतवस बयान परिवर्तन गरेमा, अदालतले बोलाएको समयमा उपस्थित नभएमा वा अदालतलाई सहयोग नगरेमा निजलाई तीन महिनादेखि एक वर्षसम्म कैद हुनेछ।”

(७) दफा १६ को सट्टा देहायको दफा १६ राखिएको छ :-

“१६ सजाय नहुने : आफूलाई किन्न, बेच्न वा वेश्यावृत्तिमा लगाउन लागेको, लगेको, किनेको, बेचेको वा वेश्यावृत्तिमा लगाएको थाहा पाई वा विश्वास गर्नु पर्ने मनासिव आधार भई निजले कुनै ठाउँबाट उम्कन वा भाग्न मद्दत खोज्दा कसैले बाधा विरोध गरेमा, रोकेमा, पक्रेमा, जोर जुलुम गरेमा, ज्यान लिन लागेमा वा जबरजस्ती करणी गर्न खोजेकोमा बल प्रयोग नगरे त्यस्तो बाधा, विरोध वा जोर जुलुमबाट वा पक्राउबाट भाग्न, उम्कन, ज्यान जोगाउन वा आफूलाई जबरजस्ती करणीबाट बचाउन नसक्ने कुरामा विश्वस्त भई निजले कुनै कार्य गर्दा त्यस्तो बाधा विरोध गर्ने, पक्रने, जोर जुलुम गर्ने, ज्यान लिन खोज्ने वा जबरजस्ती करणी गर्न खोज्ने व्यक्तिको ज्यान गएमा वा निजलाई कुनै प्रकारको चोटपटक लाग्न गएमा प्रचलित कानूनमा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि त्यस्तो व्यक्तिलाई कुनै प्रकारको सजाय हुने छैन।”

(८) दफा १७ को-

(क) उपदफा (१) पछि देहायको उपदफा (१क) थपिएको छ :-

“(१क) उपदफा (१) मा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए

तापनि कसूरदारको न्यून आर्थिक हैसियत भएको वा अन्य कुनै कारणले कसूरदारबाट पीडितले क्षतिपूर्ति पाउन नसक्ने अवस्था देखिएमा अदालतले दफा १४ बमोजिमको पुनर्स्थापना कोषबाट पीडितलाई मनासिव क्षतिपूर्ति भराई दिने आदेश गर्न सक्नेछ।”

(ख) उपदफा (२) मा रहेका “उपदफा (१) बमोजिमको” भन्ने शब्दहरूको सट्टा “उपदफा (१) वा (१क) बमोजिमको” भन्ने शब्दहरू राखिएका छन्।

(९) दफा २६ मा रहेका “बकपत्रको आधारमा” भन्ने शब्दहरूको सट्टा “बकपत्र वा महिला मानव अधिकारको रक्षाको लागि खटिएका अधिकारकर्मीले पीडितलाई कुनै सहयोग उपलब्ध गराएको आधारमा” भन्ने शब्दहरू राखिएका छन्।

(१०) दफा २६ पछि देहायको दफा २६क थपिएको छ :-

“२६क. साक्षीलाई दैनिक तथा भ्रमण भत्ता दिनु पर्ने : (१) यस ऐन अन्तर्गतको मुद्दामा नेपाल सरकारका तर्फबाट अदालतमा उपस्थित भएका साक्षीलाई राजपत्र अनधिकृत प्रथम श्रेणीका सरकारी कर्मचारीले प्रचलित कानून बमोजिम पाए सरहको दैनिक तथा भ्रमण भत्ता सम्बन्धित सरकारी वकील कार्यालयले उपलब्ध गराउनु पर्नेछ।

(२) कुनै सरकारी कर्मचारी साक्षी वा विशेषज्ञको हैसियतले उपदफा (१) अन्तर्गतको मुद्दामा अदालतमा उपस्थित भएमा निजलाई प्रचलित कानून बमोजिम निजले पाउने दैनिक तथा भ्रमण भत्ता निज वहाल रहेको कार्यालयले उपलब्ध गराउनु पर्नेछ।” ■

दफा ३० वैदेशिक रोजगार ऐन, २०६८ मा संशोधन: वैदेशिक रोजगार ऐन, २०६८ को-

(१) दफा ५ को-

(क) उपदफा (१) पछि देहायको उपदफा (१क) थपिएको छ :-
“(१क) उपदफा (१) बमोजिम इजाजतपत्रवाला संस्था छनौट गर्दा त्यस्तो संस्था मार्फत वैदेशिक रोजगारमा गएका महिला कामदारलाई यातना दिएको सम्बन्धमा सो संस्था विरुद्ध कुनै उजूरी परे नपरेको र त्यस्तो इजाजतपत्रवाला संस्थाले कामदारको सुरक्षा सम्बन्धमा विशेष व्यवस्था गरे नगरेको विषयमा समेत विचार गर्नु पर्नेछ।”